La Bătrânul Gavriil Aghioritul, Starețul Chiliei cutlumușiene Cuviosul Hristodul din Karies

Interviu realizat de Monahul Gherasim Prodromitul

– Bine ați venit! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Ce doriți să îmi spuneți, vă ascult! Dar nu mă simt prea bine, am fost sus în Karies la Sfânta Liturghie și abia acum m-am întors! Știți că nu demult am trecut printr-o operație de hernie!

– Știm, dar am venit și noi pentru un cuvânt de folos căci de mâine începe postul! Și au coborât cu noi și 3 băieți greci și încă un domn în spatele nostru.

– Numai că eu (zise domnul mai în vârstă, uitându-se la mine) *v-aș ruga să mă lăsați să vorbesc Bătrânului puțin!*

– Bine, zic eu, dar nu depinde de mine, și eu sunt aici pentru a vorbi cu Bătrânul pentru un cuvânt cerut de unul dintre ierarhii României...

– Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... începu grecul mai în vârstă, luându-mi-o înainte, *primiți-mă un pic părinte!*

– Dumnezeu să te binecuvânteze, fu răspunsul părintelui, *Dumnezeu fie cu tine! Așa cum v-am spus, mă simt foarte obosit...* și, ridicându-se de pe scaun, s-a întins pe pat.

– Sunt Dimitrie, părinte... care v-am vizitat când erați la casa aceea când ați ieșit din spital... continuă grecul și, îngenunchind lângă patul lui, de față cu noi toți, a început să istorisească următoarele:

– Sunt Dimitrie, tatăl Elenei, cea care a fost demonizată!

– Părinte, ne-am izbăvit părinte!

– Și va fi bine de acum? întrebă părintele în cel mai firesc mod.

– Slavă lui Dumnezeu, suntem bine acum. Doar puțin ne mai vorbește împotrivă, ne mai face câte una...

– Să nu-i stați împotrivă acum!

– Așa este, părinte, acum nu trebuie să-i fim împotrivă...

– Dar să faceți rugăciune, adăugă părintele.

– Știți, de atunci când ați fost găzduit la casa aceea din Pylea... de fapt de pe 1 decembrie, de când s-a demonizat, 16 zile a fost chinuită. Și părintele Macarie, la care ne-ați trimis, i-a citit rugăciunile de exorcizare și s-a izbăvit. După aceasta, am împărtășit-o continuu și, de atunci, nu am mai avut alte probleme. Doar aceste ieșiri, câteodată, de care v-am zis.

– Faceți rugăciune în continuare și spovediți-vă!

– Da, părinte. Avem duhovnic. Pe Pr. Hrístos de la Sarandaeclisíes. Cu toată familia mergem acum acolo.
– Bine, faceți rugăciune... mai faceți și vreo altă faptă bună... și Dumnezeu vă va ajuta!
– Tot cu omul vechi suntem... cu păcatele noastre, dar acum cel puțin ne străduim!
– Bine, transmite închinăciuni din partea mea la toți cei de acolo! M-am bucurat să te revăd! Binecuvântat să fii!
– Să fiți și sfinția voastră bine, părinte! Iertați-mă, ceva de binecuvântare de la sfinția voastră, ceva... aș putea primi... orice, vreo hăinuță... pe care să o poarte și Eleni și noi!
– Uite că nu am altceva acum..., zice părintele uitându-se prin chilie, *uite această icoană a Sfântului Spiridon, ia-o pe aceasta!*
– Bine, părinte, nicio problemă! Ziceți că de acum o să ne meargă bine lucrurile, părinte?
– Dumnezeu vă va binecuvânta, nu vă îngrijorați!
– Bine, părinte, tot cu păcatele noastre suntem părinte, dar în pocăință!

Îndată ce se ridică creștinul acela, părintele mi se adresează:
– Uite, părinte Gherasim, au venit părinții acestei copile și au adus-o la mine când am fost la spital și ea striga: „Nu vreau să merg la el, nu vreau să dau fața cu el...”!
– Da, fiica mea, adăugă creștinul! Iertați, am avut și eu durerea mea!
– Vă credem, nu am știut, noi am venit pentru un dialog de folos! Dumnezeu să ne fie tuturor întru ajutor! am mai adăugat și eu încă sub impresia celor auzite anterior.
– Da, a fost o experiență teribilă pentru noi! mai zise omul. *Părinte, știu că mi-ați dat atunci o foaie despre lucrarea lui Antihrist în lume ca să o multiplic și să o dăruiesc altor creștini. Vreau să vă mărturisesc cât sunt de nevrednic. Nici pe aceasta nu am făcut-o!*
Părintele îi întinde atunci o foaie zicând: *Nu-i nimic, fă-o de acum! Fă copii după aceasta, care e pe scurt și s-o dăruiești la mai mulți! Să mărturisim și noi! Și iartă acum, că au venit și alții!*

Sfântul Munte nu este acum precum a fost înainte. Înainte avea mult mai multă așezare duhovnicească. Așa cum zicea și Sfântul Paisie, odată cu drumurile care s-au deschis aici, au intrat și mașinile înăuntru, iar Sfântul Munte a pierdut prin aceasta duhovnicește.

Și așa, simplu, am început și noi povestea noastră:
Înaltpreasfințitul Varsanufie, Arhiepiscopul Râmnicului, din România, a început lucrarea unei reviste și dorește să vă ia un mic interviu ca început bun al acestui prim număr. Dorește ca să îi spuneți un cuvânt de folos și dacă puteți să-i răspundeți la câteva întrebări și mai ales să ne povestiți, fie și puțin, din experiența sfinției voastre alături de Cuviosul Paisie Aghioritul.
– Pentru Sfântul Paisie, cel mai bine este să vorbiți cu părinții care au trăit cu el de-a lungul anilor, ucenicii direcți. Eu am venit aici la bătrânețe, după ce a adormit starețul meu. Cât eram la Nea Skiti, nu am venit decât de 4 ori la Bătrânul, a mai zis Bătrânul Gavriil, smerindu-se. *În schimb, cei care au locuit cu el, aceia știu cu siguranță mai multe.*
– Noi zicem că la sfinția voastră a rămas de la Cuviosul Paisie duhul mărturisirii, iar la alții alte daruri precum cel al povățuirii la Bătrânul Eftimie, ori al neagonisirii la Bătrânul Arsenie, etc. Sfinția voastră ce ne spuneți despre Sfântul Paisie?
– Eu zic așa: ***„Oricât ai căuta astăzi în Sfântul Munte, om ca Părintele Paisie nu mai găsești”!*** *Aceasta spune tot, nu-i așa?* Și Bătrânul a tăcut pentru câteva momente.
– Noi am fi dorit și despre sfinția voastră să ne vorbiți… ceea ce ne puteți spune…
– O, despre mine? Nimic! Sunt pă-că-tos! Ce să spun? Să pui metanie Înaltpreasfințitului și doar asta să îi spui: să mă ierte, că sunt un păcătos! Iar dacă dorește să îi răspund la câteva lucruri o fac cu drag, ca o ascultare, fiindcă a trecut și Dânsul pe la mine.

Atunci am început micile noastre întrebări:
– Cum ați găsit Sfântul Munte când ați venit și cum este acum?
– Sfântul Munte nu este acum precum a fost înainte. Înainte avea mult mai multă așezare duhovnicească. Așa cum zicea și Sfântul Paisie, odată cu drumurile care s-au deschis aici, au intrat și mașinile înăuntru, iar Sfântul Munte a pierdut prin aceasta duhovnicește. Apoi au venit ecranele și acum internetul. Acestea ce pot aduce în viața monahală? Nu pot aduce decât slăbire duhovnicească!
– Ce personalități duhovnicești ați cunoscut?
– Iertați-mă, eu nu am știut decât de starețul meu lângă care am stat la Nea Skiti peste 30 de ani și, după adormirea lui, pe Cuviosul Paisie.

– Ce cuvânt de mântuire s-ar potrivi pentru toată lumea, în vremurile de astăzi cu atâtea provocări?
– Ca să avem binecuvântarea lui Dumnezeu, ca persoană, ca familie, ca popor, ca umanitate trebuie:

Să facem parte din Biserică!
*Să ne rugăm: „**Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă!**”,*
*„**Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pre noi!***
Să ne spovedim și să ne împărtășim cu Sfintele Taine!
Să postim cum ne învață Biserica miercurile și vinerile!
Să cercetăm Scripturile!
Și să facem câte o faptă bună!
*– **Știu că Sfinția Voastră accentuați mult pe milostenie în relațiile dintre oameni...***
– Da, întotdeauna zic: să mai facem câte-o milostenie la vreo familie sau persoană săracă ca să câștigăm și noi mila lui Dumnezeu. Fiindcă în mormânt nu vom putea spune nici măcar un „Doamne miluiește!”. De aceea zic de fiecare dată, acum să facem fiecare câte o faptă bună!

Oamenii zic ciung aceluia care nu are mâini, dar mâinile ciungului sunt mult mai bune decât cele ale zgârcitului.

***Să știți că:** Ceea ce am dat cu mâinile noastre, aceea e al nostru, celelalte rămân departe de noi, nu ne aparțin.*
***De aceea zic deseori vorba asta:** am pierdut pe toate, în afara celor pe care le-am dăruit!*
***Și iarăși:** Costumele mortuare nu au buzunare!*
***Ori alt cuvânt:** Când ceva este doar al meu, cu adevărat nu este nici al meu; fiindcă nimic nu este al meu, când este doar pentru mine! (joc de cuvinte în lb. greacă).*
***Sau:** Oamenii zic ciung aceluia care nu are mâini, dar mâinile ciungului sunt mult mai bune decât cele ale zgârcitului.*
Deci zic acestea în cele din urmă:
Vrei să devii cu adevărat sărac, și tu și eu, să adunăm bogății aici pe pământ!
Dacă vrei însă să ai din belșug, împrăștie!
Vrei să devii cerșetor la un moment dat, strânge și depozitează!
Iar dacă vrei să mori de foame dincolo, în cealaltă lume, închide-ți ochii și urechile la durerea oamenilor și la nefericirea semenilor din această lume!
*– **Este grea părinte uneori această cale, a milosteniei necondiționate și complete.***
– Dar tu de ce crezi că existăm pe această planetă numită Pământ? Pentru a slăvi pe Dumnezeu și pentru a aduce dragoste și bucurie celorlalți.
„Cea mai mare bucurie pe care o poate simți omul aici pe pământ este atunci când dăruiește bucurie” (joc de cuvinte în greacă: „χαρά χαρίζει – hara harizei”).
*– **Ce frumos!***
– Mă iertați! Această bucurie a dăruirii să o aveți cu toții!
*– **Dar părinte, bogățiile sunt în mâinile celor mai mari ai lumii acesteia, nu în mâna bieților creștini.***
– Da? Bine. Și dacă mai dau și legi anticreștine și nu se pocăiesc, eu am mai

zis: nici iadul nu îi va primi. Dumnezeu va face iad special în care o să-i bage pe toți cei care lucrează conștient împotriva Lui și pe cei din Biserică și pe mai marii lumii acesteia!

*– **Părinte, este înfricoșător cuvântul acesta!***

*– Înțeleg, dar Dumnezeu ne-a creat fără să ne întrebe, însă nu ne poate mântui fără să vrem și noi. De aceea, **fără pocăință adevărată nu ne vom mântui**. Vom păți ce au pățit sodomiții și gomoriții. Au ars toți și s-au mântuit doar cei ai lui Lot.*

Dumnezeu ne-a dat Legea Sa ca să fim și aici pe pământ fericiți și să mergem și dincolo în rai. Dacă omul împlinea porunca Domnului, ar fi făcut rai aici pe pământ. Dar așa ne-am lepădat de legea lui Dumnezeu și acum am dat legile noastre.

L-am tăgăduit pe Dumnezeu! Înțelegeți? De aceea e nevoie de pocăință!

*– **Ne iertați, și pentru monahi ce ne spuneți acum la început de post:***

– Pentru a se mântui un călugăr, de două lucruri are nevoie: o curată răscumpărare a gândurilor și să învețe să spună „Binecuvântați!” și „Să fie binecuvântat!” acolo, oriunde este. Și așa ne vom mântui, tăindu-ne voia!

– Pocăință le doresc tuturora. Amin!

Dăruindu-ne aceste cuvinte ca merinde pentru drumul spre mântuire, părintele Gavriil ne-a binecuvântat în stilul caracteristic:

Vă mulțumesc fiindcă ați venit să mă vedeți. Dragostea voastră este mare ca și Athonul. Dumnezeu să vă binecuvânteze, pe voi și familiile voastre în toată viața voastră și în veșnicie. Să scrie Dumnezeu numele voastre în Cartea Vieții! Să vă așeze Dumnezeu în rai împreună cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov! Să aveți parte la a doua venire a Domnului de auzirea cuvintelor: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii”! Să dăruiască Dumnezeu pocăință tuturor! Dumnezeu Domnul nostru care este Unul și Unicul, Începătorul păcii și Dăruitorul ei să dăruiască pace și înțelegere lumii! Vă mulțumesc din nou că ați trecut pe la mine să mă vedeți. Dumnezeu să vă binecuvânteze acum și în veacul cel viitor!

Dumnezeu ne-a dat Legea Sa ca să fim și aici pe pământ fericiți și să mergem și dincolo în rai. Dacă omul împlinea porunca Domnului, ar fi făcut rai aici pe pământ. Dar așa ne-am lepădat de legea lui Dumnezeu și acum am dat legile noastre.